

Sygn. akt I C 2100/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2016 roku

sprawy z powództwa S-C. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W.

przeciwko T. I.

o zapłatę

I. uchyla nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w dniu 28 marca 2008r. w sprawie I Nc 301/08,

II. oddala powództwo,

III. zasądza od powoda S-C. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W. na rzecz pozwanego T. I. kwotę 3321zł (trzy tysiące trzysta dwadzieścia jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2100/15

UZASADNIENIE

Powód S- C. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W., domagał się wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla i orzeczenie, aby pozwany T. I. zapłacił na rzecz powoda kwotę 21.366,83 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 24 stycznia 2008 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesowymi, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 15 października 1999 roku pozwany T. I. zawarł ze (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną we W. umowę kredytu gotówkowego numer 6/719/206-114/99, której zabezpieczenie stanowił weksel własny in blanco, wystawiony przez pozwanego. Wobec braku spłaty zadłużenia m.in. wierzytelność wynikająca z ww. opisanej umowy została sprzedana na mocy umowy sprzedaży wierzytelności, zawartej w dniu 7 października 2005 r. na rzecz powoda. Powód wypełnił weksel i pismem z dnia 11.01.2008 r. wezwał pozwanego do jego wykupu, jednakże bezskutecznie.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym z dnia 28 marca 2008r. sygn. akt I Nc 301/08 Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2008 r. Sąd nadał na rzecz wierzyciela klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu nakazowym z dnia 28 marca 2008r. sygn. akt I Nc 301/08.

Od powyższego orzeczenia pozwany wniósł zarzuty wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym.

W zarzutach od nakazu zapłaty z dnia 28 marca 2008 r. pozwany wniósł o uchylenie nakazu zapłaty w całości, oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty.

W uzasadnieniu podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, będącego podstawą wierzytelności na którą wypełniony został weksel, jak również zarzut nieprawidłowego wypełnienia weksla. Wskazał, iż nie otrzymał wezwania do wykupu weksla.

Postanowieniem z dnia 13 marca 2015 r. Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku oddalił wniosek T. I. o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty z dnia 28 marca 2008 r., w pkt II odrzucił zarzuty T. I. od nakazu zapłaty z dnia 28 marca 2008 r., w pkt III oddalił wniosek T. I. o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty z dnia 28 marca 2008 r.

Na postanowienie z dnia 13 marca 2015 r. pozwany wywiódł zażalenie, zaskarżając powyższe orzeczenie w całości.

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku odrzucił zażalenie pozwanego T. I. na pkt I i II postanowienia z dnia 13 marca 2015 r. w przedmiocie oddalenia wniosków o przywrócenie terminu oraz o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty.

Postanowieniami z dnia 24 września 2015 r. sygn. akt XVI Cz 723/15 Sąd Okręgowy w Gdańsku uchylił postanowienie Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 21 lipca 2008 r. w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu nakazowym z dnia 28 marca 2008r. sygn. akt I Nc 301/08 oraz pkt II postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 13 marca 2015 r. w przedmiocie odrzucenia zarzutów. Wskazując, iż wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów zasługiwał na uwzględnienie, dlatego też odrzucenie zarzutów jako spóźnionych nie było zasadne.

Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w trybie art. 359 § 1 kpc zmienił pkt I postanowienia z dnia 13 marca 2015 r. w ten sposób, że przywrócił pozwanemu T. I. termin do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty z dnia 28 marca 2008 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank (...) Spółką Akcyjną we W. zawarła z T. I. w dniu 15 października 1999 r. umowę kredytu gotówkowego numer 6/719/206-114/99, którego spłata miała nastąpić ostatecznie w dniu 20 września 2003 r. Zabezpieczenie stanowił weksel własny in blanco, wystawiony przez pozwanego, poręczenie wekslowe, polisą AC ora przewłaszczeniem samochodu F. (...).

Bezsporne, nadto dowód: weksel – k. 2, plan spłat do umowy kredytowej –k. 249-250 umowa kredytu – k. 15

Ze względu na brak spłaty wymagalnych rat (...) Bank (...) SA we W. wypowiedział umowę kredytową pozwanemu w dniu 18 stycznia 2002r.

Bezsporne, nadto dowód: wypowiedzenie umowy kredytowej –k.251

W dniu 14 maja 2002 r. Bank wezwał pozwanego do wydania przewłaszczonej ruchomości – samochodu F. (...). Wydanie ruchomości nastąpiło w dniu 22 maja 2002 r. Przedmiotowy pojazd został wyceniony w dniu 28 maja 2002 r. przez rzeczoznawcę na kwotę 5.983,61 zł netto i o taką wartość pomniejszono zadłużenie pozwanego, o czym został on poinformowany przez Bank (...) SA dnia 27 sierpnia 2002 r.

Bezsporne, nadto dowód: protokół zdawczo – odbiorczy –k. 252, operat szacunkowy –k. 253-257, pismo z dnia 27.08.2002 r. –k.258

Ze względu na brak dobrowolnej spłaty zadłużenia przez pozwanego w dniu 11 lutego 2002 r. Bank (...) SA we W. wystawił bankowy tytułu egzekucyjny nr (...), który został zaopatrzony w dniu 31 marca 2003 r. przez Sąd Rejonowy w Sopocie w klauzulę wykonalności.

Bezsporne, nadto dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w (...) z dnia 31,03,2003 r. sygn. akt I Co 348/03 –k. 260-262

W dniu 12 września 2003 r. Bank (...) SA we W. skierował do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

Bezsporne, nadto dowód: pismo z dnia 263-264

Postanowieniem z dnia 31 grudnia 2003 r. sygn. akt (...) Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) umorzył postępowanie egzekucyjne wobec bezskuteczności egzekucji.

Bezsporne, nadto dowód: postanowieniem z dnia 31 grudnia 2003 r. sygn. akt(...) –k. 265

W dniu 7 października 2005 r. Bank (...) SA we W. zawarł z S-C. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym Niestandaryzowanym Funduszem Sekurytyzacyjnym w W. umowę przelewu wierzytelności, w tym w stosunku do T. I. wynikającej z umowy kredytu gotówkowego numer 6/719/206-114/99.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności wraz z aneksem –k. 267-277

W dniu 11 stycznia 2008 r. S-C. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. wypełnił wekslem oraz pismem z tego dnia wezwał T. I. do wykupu weksla, jednakże bezskutecznie.

dowód: weksel k. 2, wezwanie do zapłaty -k. 16

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie okoliczności faktyczne między stronami były częściowo bezsporne. Pozwany nie kwestionował legitymacji procesowej czynnej i biernej, jak również faktu wypowiedzenia umowy o kredyt gotówkowy.

Sąd na podstawie art. 227 kpc oddalił wnioski strony powodowej o: zobowiązanie zleceniodawcy pozwanego firmy (...) do przedstawienia listów przewozowych i innych dokumentów dotyczących przebiegów tras i świadczenia usług przez pozwanego w okresie do 28 maja 2008 r. do 10 czerwca 2008 r., przesłuchanie pozwanego na okoliczność kiedy dotarł do T. z ładunkiem odebrany w dniu 28 maja 2008 r. w O.. Zgodnie bowiem z art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Prawomocny wyrok swą mocą powoduje, że nie jest możliwe dokonanie odmiennej oceny i odmiennego osądzenia tego samego stosunku prawnego, w tych samych okolicznościach faktycznych i prawnych, między tymi samymi stronami (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22.01.2014 r. sygn. akt I ACa 1122/13). Z tych względów Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku we wskazanym zakresie pozostaje związany postanowieniem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 24 września 2015 r. sygn. akt XVI Cz 728/15, uchylającym II postanowienia tut. Sądu z dnia 13 marca 2015 r. sygn. akt I Nc 301/08 w przedmiocie odrzucenia zarzutów T. I. od nakazu zapłaty z dnia 28 marca 2008 r. Sąd Okręgowy uznał bowiem, iż pozwany uprawdopodobnił twierdzeniami zawartymi we wniosku i załączonymi dokumentami, iż uchybienie terminu do wniesienia zarzutów od przedmiotowego orzeczenia nastąpiło bez jego winy, a zatem wniosek

o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów podlegał uwzględnieniu. Z tych też względów oddaleniu podlegały ww. wnioski dowodowe, jak również wnioski o odrzucenie środka zaskarżenia jako spóźnionego.

Powód oparł swoje roszczenie względem pozwanego na podstawie wypełnionego weksla in blanco wystawionego przez pozwanego T. I., umowie kredytu nr 6/719/206-114/99 zawartej w dniu 15 października 1999 r. przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem Bankiem (...) SA we W. oraz umowie przelewu wierzytelności.

Spór między stronami sprowadzał się przede wszystkim do zasadności podnoszonego przez pozwanego zarzutu przedawnienia.

W ocenie Sądu za zasadny uznać należy zarzut przedawnienia roszczenia.

Weksel in blanco jest wekslem gwarancyjnym składanym na zabezpieczenie stosunku umownego zachodzącego pomiędzy wystawcą weksla, a osobą której weksel jest wręczany np. udzielonego kredytu. W chwili jego wystawienia nie jest jeszcze wekslem dlatego, że nie zawiera wszystkich potrzebnych dla ważności weksla elementów. Zawiera on już jednak zobowiązanie wekslowe. Z chwilą prawidłowego uzupełnienia takiego weksla in blanco zgodnie z wolą wystawcy lub akceptanta staje się on wekslem.

Czym innym jest przedawnienie roszczenia ze stosunku podstawowego, a czym innym przedawnienie wekslowe. Obie instytucje różnią się istotnie między innymi, co do początku biegu przedawnienia. Termin przedawnienia roszczenia ze stosunku podstawowego, zgodnie z regułą art. 120 k.c., rozpoczyna bieg od dnia, w którym świadczenie ze stosunku podstawowego stało się wymagalne. Początek biegu terminu przedawnienia roszczenia z weksla własnego skierowanego przeciwko wystawcy weksla własnego, zgodnie z art. 70 w związku z art. 103 i 104 ustawy z 1936 r. - Prawo wekslowe, liczy się od dnia płatności weksla. Tę samą zasadę stosuje się do weksli in blanco. Przedawnienie praw z weksla in blanco nie rozpoczyna biegu do czasu jego wypełnienia. Przedawnienie roszczenia z weksla wręczonego bez wypełnienia daty płatności i bez zastrzeżeń, co do tej daty, rozpoczyna się z dniem płatności wpisanym na wekslu przez wierzyciela wekslowego. Treścią upoważnienia zawartego w deklaracji wekslowej towarzyszącej wystawieniu weksla in blanco, wręczonego dla zabezpieczenia określonego roszczenia, jest objęte uzupełnienie weksla przed upływem terminu przedawnienia roszczenia podlegającego zabezpieczeniu. Odnosi się to również do przypadków użycia w deklaracji wekslowej zwrotu przewidującego możliwość wypełnienia weksla w każdym czasie oraz opatrzenia go datą płatności według uznania wierzyciela. Powód nie wykazał, by sporządzono w niniejszej sprawie deklarację wekslową zatem – kwestię przedawnienia odnieść należy do stosunku podstawowego z którym związane jest zobowiązanie wekslowe (por. wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 16 grudnia 2013 r. sygn. akt I C 434/12).

Tym stosunkiem podstawowym w niniejszej sprawie jest umowa kredytu gotówkowego. Roszczenia banku z umowy kredytowej są roszczeniami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej i jako takie przedawniają się z upływem 3 lat od daty wymagalności. Stosownie bowiem do treści art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi dziesięć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Nie budzi według Sądu żadnych wątpliwości, iż skoro dochodzone pozwem roszczenie o zwrot należności z umowy bankowej powstało w związku z prowadzoną przez bank działalnością gospodarczą – termin przedawnienia roszczenia w przedmiotowej sprawie jest zatem trzyletni. Bieg przedawnienia zgodnie z normą wyrażoną przepisem art. 120 § 1 kc rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Wypowiedzenie przedmiotowej umowy, co było bezsporne w sprawie, miało miejsce w styczniu 2002 r. W tym momencie rozpoczął się bieg terminu przedawnienia, który został przerwany na skutek postępowania w sprawie nadania w sprawie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Postanowienie w tym przedmiocie zostało wydane w dniu 31 marca 2003 r. Zgodnie bowiem z art. 123 § 1 kc pkt 1 bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwzięta bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Toczyło się następnie w oparciu o tytuł wykonawczy postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...)z dnia 31 grudnia 2003 r. sygn. akt(...) wobec bezskuteczności egzekucji. Od tego terminu na nowo rozpoczął się bieg terminu

przedawnienia. Termin przedawnienia dla tej wierzytelności, jak już wskazano powyżej wynosi 3 lata, jako związanej z działalnością gospodarczą. Z powyższego wynika więc, iż wierzytelność w momencie wypełnienia weksła w dniu 11 stycznia 2008 r. była przedawniona. Zatem powód, na którego zostały przeniesione uprawnienia objęte weksłem nie był już uprawniony do jego wypełnienia. Nie można bowiem domniemywać, że wystawca weksła upoważnia wierzyciela do wypełnienia weksła na wierzytelność już przedawnioną. Treścią uprawnienia do uzupełnienia weksła in blanco jest objęte jedynie uzupełnienie weksła przed upływem terminu przedawnienia roszczenia podlegającego zabezpieczeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2006 r. sygn. akt IV CSK 15/05).

Z uwagi na powyższe, Sąd na mocy art. 496 kpc uchylił nakaz zapłaty z dnia 28 marca 2008 r. sygn. akt I Nc 301/08 i oddalił powództwo.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z odpowiedzialnością za wynik procesu, na podstawie art. 98 kpc, obciążając powoda kosztami procesu w całości tj. w kwocie 3.321 zł. Koszty te obejmują koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.400 zł. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego w wysokości jednokrotnej stawki minimalnej Sąd ustalił na mocy § 6 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz. U. z 2013 roku Nr 461), powiększonej o opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, opłatę od zarzutów w wysokości 804 zł.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)